Lovitura de stat tăcută a UE în România. Analiza conservatorilor republicani

19 mai 2025 **Asasinii țării** 2.1k vizualizări Comentarii

„O țară nu poate apăra democrația distrugând-o. Și nici nu poate combate ingerințele devenind sabotorul principal. Acestea nu sunt paradoxuri. Ele reprezintă realitatea politică a României post-electorale din 2025, unde voința poporului a fost călcată în picioare de o uniune de tehnocrați, presiuni ale serviciilor secrete străine și fiat judiciar. Aceasta nu este democrație. Este o imitație a democrației, proiectată pentru optică și rezultate controlate.
Să analizăm faptele cu atenție.

La 24 noiembrie 2024, alegătorii români l-au ales pe Călin Georgescu, un conservator și naționalist independent, drept principalul candidat la președinție. Acesta a câștigat primul tur de scrutin cu o pluralitate de voturi, 23 %, într-o cursă cu mai mulți candidați. În orice republică normală, acest lucru ar constitui un mandat pentru a trece la un al

doilea tur. În schimb, Curtea Constituțională, sub presiunea intensă a Uniunii Europene, a anulat rezultatul două săptămâni mai târziu, invocând o presupusă „interferență rusă" pentru care nu a fost prezentată nicio dovadă convingătoare.

Această anulare nu a fost doar un detaliu tehnic juridic. A fost o decapitare politică. Lui Georgescu, alegerea populară, i s-a interzis apoi să candideze la alegerile programate pentru martie 2025, pe baza unor anchete penale instrumentalizate în mod convenabil între timp. Acuzațiile, inclusiv „incitarea la acțiuni împotriva ordinii constituționale", se citesc ca o parodie a pretextelor autoritare. Să te pronunți împotriva UE, să pui la îndoială înțelepciunea controlului supranațional, să vorbești în numele suveranității naționale, este acum, în unele colțuri ale Europei, criminal. Ne întrebăm ce discurs rămâne protejat.

George Simion, liderul conservator al Alianței pentru Unirea Românilor (AUR), a venit în locul lui Georgescu. Candidatura sa a fost legală, validată atât de Biroul Electoral Central, cât și de Curtea Constituțională. A făcut campanie deschisă, iar în primul tur al alegerilor reprogramate din 4 mai 2025, a obținut aproape 41% din voturi. Cel mai apropiat adversar al său, Nicușor Dan, fiul favorit al UE, un apostol al centralismului birocratic, al frontierelor deschise și al conformității transnaționale, a obținut doar 21 %. Simion conducea cu aproape două cifre în sondajele de dinaintea turului doi. Pe teren, energia a fost a lui. Mulțimile, ale lui. Impulsul, inconfundabil.

Apoi a venit rezultatul. Potrivit autorităților electorale din România, Dan a câștigat miraculos turul doi cu 54% din voturi față de 46% Simion. De la un deficit de 20 de puncte la o victorie de 8 puncte, cu cote de vot aproape identice în fiecare circumscripție. Uniformitatea statistică a rezultatului în sine ridică întrebări pe care nicio democrație serioasă nu își poate permite să le ignore. Este plauzibil ca fiecare secție de votare, într-o națiune atât de diversă și divizată precum România modernă, să raporteze marje aproape identice?

Mai rău, ecosistemul informațional din jurul alegerilor a fost manipulat în mod deliberat. În săptămânile dinaintea votului, autoritățile europene au făcut presiuni

asupra platformelor private pentru a cenzura discursul defavorabil lui Dan și agendei UE. Cea mai condamnabilă dezvăluire a venit nu de la un actor partizan, ci de la Pavel Durov, CEO al Telegram, care a mărturisit public că serviciile secrete franceze l-au abordat pentru a suprima conservatorii români înainte de alegeri. El a refuzat. Alții, putem presupune, nu au făcut-o.

Astfel, apare întrebarea, clară și urgentă: se mai poate spune că o țară deține o democrație funcțională dacă votul poporului este anulat, candidatul său principal este incriminat, discursul său este suprimat, iar alegerile sale sunt supravegheate și cenzurate de puteri străine? Ne ferim de astfel de întrebări doar atunci când ne temem de răspuns.
UE se prezintă ca un gardian al democrației liberale. Cu toate acestea, acțiunile sale aici le imită pe cele ale regimurilor cărora pretinde că li se opune. Incriminarea disidenței, anularea alegerilor, controlul discursului prin presiuni birocratice mai degrabă decât prin argumente deschise – acesta nu este statul de drept, este statul managerilor. Nu este vorba de libertate, ci de administrație. Nu este vorba de suveranitate democratică, ci de supraveghere externă impusă de judecători și tehnocrați.

Să nu pretindem că aceasta este o problemă exclusiv românească. Este un studiu de caz al unei maladii mai largi: golirea de conținut a formelor democratice de către elitele globaliste care consideră că dezordinea autoguvernării naționale este incomodă. Atunci când rezultatele nu se aliniază cu preferințele Bruxelles-ului, Berlinului sau Parisului, instituțiile se pun în mișcare pentru a „corecta" eroarea. Aceasta este guvernare prin corecție, nu prin consimțământ.

Unii vor spune că anularea și cenzura au fost necesare pentru a se apăra împotriva spectrului interferențelor străine. Dar ce este mai invaziv, o campanie bot sau anularea alegerilor de către o instanță de stat? Ce este mai antidemocratic, dezinformarea online sau interzicerea unui candidat de a vorbi în propria sa țară? Paradoxul este următorul: în încercarea de a preveni interferența, UE a devenit forța de interferență. În încercarea de a salva democrația, aceasta a distrus-o.

Nu trebuie să fim de acord cu fiecare punct al platformei lui Georgescu sau Simion pentru a recunoaște problema mai profundă. Democrația nu înseamnă obținerea rezultatului „corect". Înseamnă să permiți oamenilor să aleagă liber, să delibereze în mod deschis, să facă campanie și să critice și să voteze și să vorbească fără teama de cenzură sau de sancțiuni penale. Atunci când elimini aceste libertăți, ceea ce rămâne este doar teatrul democrației, cu urnele sale de vot și dezbaterile televizate care ascund faptul că deciziile au fost deja luate în altă parte.

Alegerile nu ar trebui să fie răsturnate de oameni în robă la îndemnul unor oameni în costum. Vocea poporului român a fost clară în noiembrie. A fost clară din nou în mai. Doar prin interferențe extraordinare, atât judiciare, cât și informaționale, această voce a fost înecată. Nu așa se câștigă puterea legitimă. Așa se pierde încrederea.

Lecția este clară: pentru a supraviețui, democrația trebuie apărată împotriva apărătorilor săi autoproclamați. Instanțele nu pot anula alegerile sub pretexte. Agențiile de informații nu pot instrui platformele media să reducă la tăcere opoziția. Oficialii străini nu pot exercita dreptul de veto asupra rezultatelor naționale. Dacă aceste acțiuni sunt tolerate, termenul „democrație" devine un slogan, nu o structură.

Poporul român merită mai mult. Merită adevărul. Merită alegeri în care rezultatele reflectă voturile lor, nu angoasele eurocraților. Merită o republică în care exprimarea nu este o crimă și patriotismul nu este o responsabilitate.

Și dacă vor să recâștige această republică, nu va fi prin apeluri la cei care au subminat-o, ci prin curaj, vigilență și memorie. Pentru că democrația, odată înlocuită de spectacol, nu se întoarce ușor".

Cenzura sistemului face să ajungem la mai puțini dintre voi! Distribuiți articolele noastre și sprijiniți OrtodoxINFO!

Ne străduim să menținem viu acest site și să vă punem la dispoziție informații care să facă lumină în provocările pe care le trăim. Activitatea independentă a OrtodoxINFO funcționează strict cu ajutorul cititorilor, din acest motiv vă cerem acum sprijinul. Ne

puteți sprijini printr-o **donație bancară** **sau prin PayPal, completând formularul de mai jos.**

DONAȚIE LUNARĂ | DOAR ACUM

Selectați cât doriți să donați (EUR)

€5 **€10** **€20** **Altă sumă**

Donați